

(अष्टमोऽध्यायः ॥ वर्गाः 1-27)

(6)

37

(म.2, अनु.4)

ऋषिः गृत्समदः भार्गवः शौनकः

छन्दः जगती देवता द्रविणोदाः 1-4, अश्विनौ 5, अग्निः 6

मन्दस्व होत्रादनु जोषमन्धसोऽध्वर्यवः स पूर्णा वष्ट्यासिचम् ।
तस्मा एतं भरत तद्वशो ददिहोत्रात्सोमं द्रविणोदः पिब ऋतुभिः ॥ 1 ॥
यमु पूर्वमहुवे तमिदं हुवे सेदु हव्यो ददियो नाम पत्यते ।
अध्वर्युभिः प्रस्थितं सोम्यं मधु पोत्रात्सोमं द्रविणोदः पिब ऋतुभिः ॥ 2 ॥
मेद्यन्तु ते वह्नयो येभिरीयसेऽरिषण्यन्वीळ्यस्वा वनस्पते ।
आयूया धृष्णो अभिगूर्या त्वं नेष्ट्रात्सोमं द्रविणोदः पिब ऋतुभिः ॥ 3 ॥
अपाद्धोत्रादुत पोत्रादमत्तोत नेष्ट्रादजुषत प्रयो हितम् ।
तुरीयं पात्रममृक्तममर्त्यं द्रविणोदाः पिबतु द्राविणोदसः ॥ 4 ॥
अर्वाञ्चमद्य यय्यं नृवाहणं रथं युञ्जाथामिह वां विमोचनम् ।
पृङ्गं हवीषि मधुना हि कं गतमथा सोमं पिबतं वाजिनीवसू ॥ 5 ॥
जोष्यग्रे समिधं जोष्याहुतिं जोषि ब्रह्म जन्त्यं जोषि सुष्टुतिम् ।
विश्वेभिर्विश्वाँ ऋतुना वसो मह उशन्देवाँ उशतः पायया हविः ॥ 6 ॥

(11)

38

(म.2, अनु.4)

ऋषिः गृत्समदः भार्गवः शौनकः

छन्दः त्रिष्टुप्

देवता सविता

उदु ष्य देवः सविता सवायं शश्वत्तमं तदपा वह्निरस्थात् ।
नूनं देवेभ्यो वि हि धाति रत्नमथाभजद्वीतिहोत्रं स्वस्तौ ॥ 1 ॥
विश्वस्य हि श्रुष्टये देव ऊर्ध्वः प्र ब्राहवा पृथुपाणिः सिसर्ति ।
आपश्चिदस्य व्रत आ निर्मृगा अयं चिद्वातो रमते परिज्मन् ॥ 2 ॥
आशुभिश्चिद्यान्वि मुचाति नूनमरीरमदतमानं चिदेतोः ।
अह्यर्षूणां चिन्त्ययाँ अविष्यामनु व्रतं सवितुर्मोक्यागात् ॥ 3 ॥
पुनः समव्यद्विततं वयन्ती मध्या कर्तोर्न्यधाच्छकम् धीरः ।
उत्संहायास्थाद्व्यर्तूरदधररमतिः सविता देव आगात् ॥ 4 ॥
नानौकांसि दुर्यो विश्वमायुर्वि तिष्ठते प्रभवः शोको अग्रेः ।
ज्येष्ठं माता सूनवे भागमाधादन्वस्य केतमिषितं सवित्रा ॥ 5 ॥
समाववर्ति विष्टितो जिगीषुर्विश्वेषां कामश्चरताममाभूत् ।
शश्वौ अपो विकृतं हित्व्यागादनु व्रतं सवितुर्देव्यस्य ॥ 6 ॥

त्वया हितमप्यमप्सु भागं धन्वान्वा मृगयसो वि तस्थुः	
वर्नानि विभ्यो नकिरस्य तानि व्रता देवस्य सवितुर्मिनन्ति	॥ 7 ॥
याद्राध्यं वरुणो योनिमप्यमनिशितं निमिषि जर्भुराणः	
विश्वो मार्ताण्डो व्रजमा पशुर्गात्स्थशो जन्मानि सविता व्याकः	॥ 8 ॥
न यस्येन्द्रो वरुणो न मित्रो व्रतमर्यमा न मिनन्ति रुद्रः	
नारातयस्तमिदं स्वस्ति हुवे देवं सवितारं नमोभिः	॥ 9 ॥
भगं धियं वाजयन्तः पुरंधिं नराशंसो ग्रास्पतिर्नो अव्याः	
आये वामस्य संगथे रयीणां प्रिया देवस्य सवितुः स्याम	॥ 10 ॥
अस्मभ्यं तद्विवो अद्भ्यः पृथिव्यास्त्वया दत्तं काम्यं राध आ गात्	
शं यत्स्तोतृभ्यं आपये भवात्युरुशंसाय सवितर्जरित्रे	॥ 11 ॥

(8)

39

(म.2, अनु.4)

ऋषिः गृत्समदः भार्गवः शौनकः

छन्दः त्रिष्टुप्

देवता अश्विनौ

ग्रावाणेव तदिदर्थं जरेथे गृध्रैव वृक्षं निधिमन्तमच्छ	
ब्रह्माणेव विदथ उक्थशासा दूतेव हव्या जन्या पुरुत्रा	॥ 1 ॥
प्रातर्यावाणा रथ्येव वीराजेव यमा वरमा सचेथे	
मेनेइव तन्वांश् शुम्भमाने दम्पतीव क्रतुविदा जनेषु	॥ 2 ॥
शृङ्गेव नः प्रथमा गन्तमर्वाकछफाविव जर्भुराणा तरौभिः	
चक्रवाकेव प्रति वस्तोरुस्रार्वाञ्चा यातं रथ्येव शक्रा	॥ 3 ॥
नावेव नः पारयतं युगेव नभ्येव न उपधीव प्रधीव	
श्वानेव नो अरिषण्या तनूनां खृगलेव विस्रसः पातमस्मान्	॥ 4 ॥
वातेवाजुर्या नद्येव रीतिरक्षीइव चक्षुषा यातमर्वाक्	
हस्ताविव तन्वेइं शंभविष्टा पादैव नो नयतं वस्यो अच्छ	॥ 5 ॥
ओष्ठाविव मध्वास्त्रे वदन्ता स्तनाविव पिप्यतं जीवसे नः	
नासेव नस्तन्वो रक्षितारा कर्णाविव सुश्रुता भूतमस्मे	॥ 6 ॥
हस्तैव शक्तिमभि सँदुदी नः क्षामेव नः समजतं रजांसि	
इमा गिरौ अश्विना युष्मयन्तीः क्षणोत्रेणेव स्वधितिं सं शिशीतम्	॥ 7 ॥
एतानि वामश्विना वर्धनानि ब्रह्म स्तोमं गृत्समदासो अक्रन्	
तानि नरा जुजुषाणोप यातं बृहद्वदेम विदथे सुवीराः	॥ 8 ॥

(6)

40

(म.2, अनु.4)

ऋषिः गृत्समदः भार्गवः शौनकः

छन्दः त्रिष्टुप्

देवता सोमापूषणौ 1-5, सोमपूषादितयः 6

सोमापूषणा जनना रयीणां जनना दिवो जनना पृथिव्याः	
जातौ विश्वस्य भुवनस्य गोपौ देवा अकृण्वन्नमृतस्य नाभिम्	॥ 1 ॥

इमौ देवौ जायमानौ जुषन्तेमौ तमांसि गूहतामजुष्टा	
आभ्यामिन्द्रः पृक्कमामास्वन्तः सोमापूषभ्यां जनदुस्त्रियासु	॥ 2 ॥
सोमापूषणा रजसो विमानं सप्तचक्रं रथमविश्वमिन्वम्	
विषुवृतं मनसा युज्यमानं तं जिन्वथो वृषणा पञ्चरश्मिम्	॥ 3 ॥
दिव्यरुन्यः सदनं चक्र उच्चा पृथिव्यामन्यो अध्यन्तरिक्षे	
तावस्मभ्यं पुरुवारं पुरुक्षुं रायस्पोषं वि ष्यतां नाभिमस्मे	॥ 4 ॥
विश्वान्यन्यो भुवना जजान् विश्वमन्यो अभिचक्षाण एति	
सोमापूषणाववतं धियं मे युवाभ्यां विश्वाः पृतना जयेम	॥ 5 ॥
धियं पूषा जिन्वतु विश्वमिन्वो रयिं सोमो रयिपतिर्दधातु	
अवतु देव्यदितिरनर्वा बृहद्वदेम विदथे सुवीराः	॥ 6 ॥

(21)

41

(म.2, अनु.4)

ऋषिः गृत्समदः भार्गवः शौनकः	छन्दः गायत्री 1-15,19-21,	अनुष्टुप् 16-17, बृहती 18
देवता वायुः 1-2, इन्द्रवायू 3, मित्रावरुणौ 4-6, अश्विनौ 7-9, इन्द्रः 10-12, विश्वे देवाः 13-15,		
सरस्वती 16-18, द्यावापृथिव्यौ हविर्धानः अग्निः वा 19, द्यावापृथिव्यौ हविर्धानः वा 20-21		

वायो ये ते सहस्रिणो रथासस्तेभिरा गहि	नियुत्वान्तसोमपीतये	॥ 1 ॥
नियुत्वान्वायवा गह्ययं शुक्रो अयामि ते	गन्तासि सुन्वतो गृहम्	॥ 2 ॥
शुक्रस्याद्य गवांशिरु इन्द्रवायू नियुत्वतः	आ यातं पिबतं नरा	॥ 3 ॥
अयं वां मित्रावरुणा सुतः सोमं ऋतावृधा	ममेदिह श्रुतं हवम्	॥ 4 ॥
राजानावनभिद्रुहा ध्रुवे सदस्युत्तमे	सहस्रस्थूण आसाते	॥ 5 ॥
ता सम्राजा घृतासुती आदित्या दानुनस्पती	सचते अनवह्वरम्	॥ 6 ॥
गोमदू षु नासत्याश्वावद्यातमश्विना	वर्ती रुद्रा नृपाय्यम्	॥ 7 ॥
न यत्परो नान्तर आदुर्षद्वेषण्वसू	दुःशंसो मर्त्यो रिपुः	॥ 8 ॥
ता न आ वोळ्हमश्विना रयिं पिशङ्गसंदृशम्	धिष्या वरिवोविदम्	॥ 9 ॥
इन्द्रो अङ्ग महद्भयमभी षदपं चुच्यवत्	स हि स्थिरो विचर्षणिः	॥ 10 ॥
इन्द्रश्च मृळ्याति नो न नः पश्चादुघं नशत्	भद्रं भवाति नः पुरः	॥ 11 ॥
इन्द्र आशाभ्युस्परि सर्वाभ्यो अभयं करत्	जेता शत्रून्विचर्षणिः	॥ 12 ॥
विश्वे देवासु आ गत शृणुता म इमं हवम्। एदं बर्हिर्नि षीदत		॥ 13 ॥
तीव्रो वो मधुमां अयं शुनहोत्रेषु मत्सरः	एतं पिबतु काम्यम्	॥ 14 ॥
इन्द्रज्येष्ठा मरुद्गणा देवासुः पूषरातयः	विश्वे मम श्रुता हवम्	॥ 15 ॥
अम्बितमे नदीतमे देवितमे सरस्वति । अप्रशस्ताईव स्मसि प्रशस्तिमम्ब नस्कृधि		॥ 16 ॥
त्वे विश्वा सरस्वति श्रितायूषि देव्याम् । शुनहोत्रेषु मत्स्व प्रजां देवि दिदिङ्घि नः		॥ 17 ॥
इमा ब्रह्म सरस्वति जुषस्व वाजिनीवति।या ते मन्म गृत्समदा ऋतावरि प्रिया देवेषु जुहति		॥ 18 ॥

प्रेतां यज्ञस्य शंभुवा युवामिदा वृणीमहे । अग्निं च हव्यवाहनम् ॥ 19 ॥

द्यावा नः पृथिवी इमं सिध्मद्य दिविस्पृशम् । यज्ञं देवेषु यच्छताम् ॥ 20 ॥

आ वामुपस्थमद्ब्रुहा देवाः सीदन्तु यज्ञियाः । इहाद्य सोमपीतये ॥ 21 ॥

(3) 42 (म.2, अनु.4)

ऋषिः गृत्समदः भार्गवः शौनकः छन्दः त्रिष्टुप् देवता कपिञ्जलरूपीन्द्रः (शकुन्तः)

कनिक्रदञ्जनुषं प्रब्रुवाण इर्यति वाचमरितेव नावम् ।

सुमङ्गलश्च शुकुने भवासि मा त्वा का चिदभिभा विश्व्या विदत् ॥ 1 ॥

मा त्वा श्येन उद्वधीन्मा सुपर्णो मा त्वा विदुदिषुमान्वीरो अस्ता ।

पित्र्यामनुं प्रदिशं कनिक्रदत्सुमङ्गलो भद्रवादी वदिह ॥ 2 ॥

अव क्रन्द दक्षिणतो गृहाणां सुमङ्गलो भद्रवादी शकुन्ते ।

मा नः स्तेन ईशत् माघशंसो बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥ 3 ॥

(3) 43 (म.2, अनु.4)

ऋषिः गृत्समदः भार्गवः शौनकः छन्दः जगती 1,3, अतिशक्री, अष्टिः वा 2 देवता कपिञ्जलरूपीन्द्रः (शकुन्तः)

प्रदक्षिणिदुभि गृणन्ति कारवो वयो वदन्त ऋतुथा शकुन्तयः ।

उभे वाचौ वदति साम्गाइव गायत्रं च त्रैष्टुभं चानु राजति ॥ 1 ॥

उद्घातेव शकुने साम गायसि ब्रह्मपुत्रइव सर्वनेषु शंससि ।

वृषैव वाजी शिशुमतीरपीत्या सर्वतो नः शकुने भद्रमा वदविश्वतो नः शकुने पुण्यमा वद ॥2॥

आवदंस्त्वं शकुने भद्रमा वद तूष्णीमासीनः सुमतिं चिकिद्धि नः ।

यदुत्पतन्वदसि कर्करिर्यथा बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥ 3 ॥

। इति द्वितीयं मण्डलं समाप्तम् ।